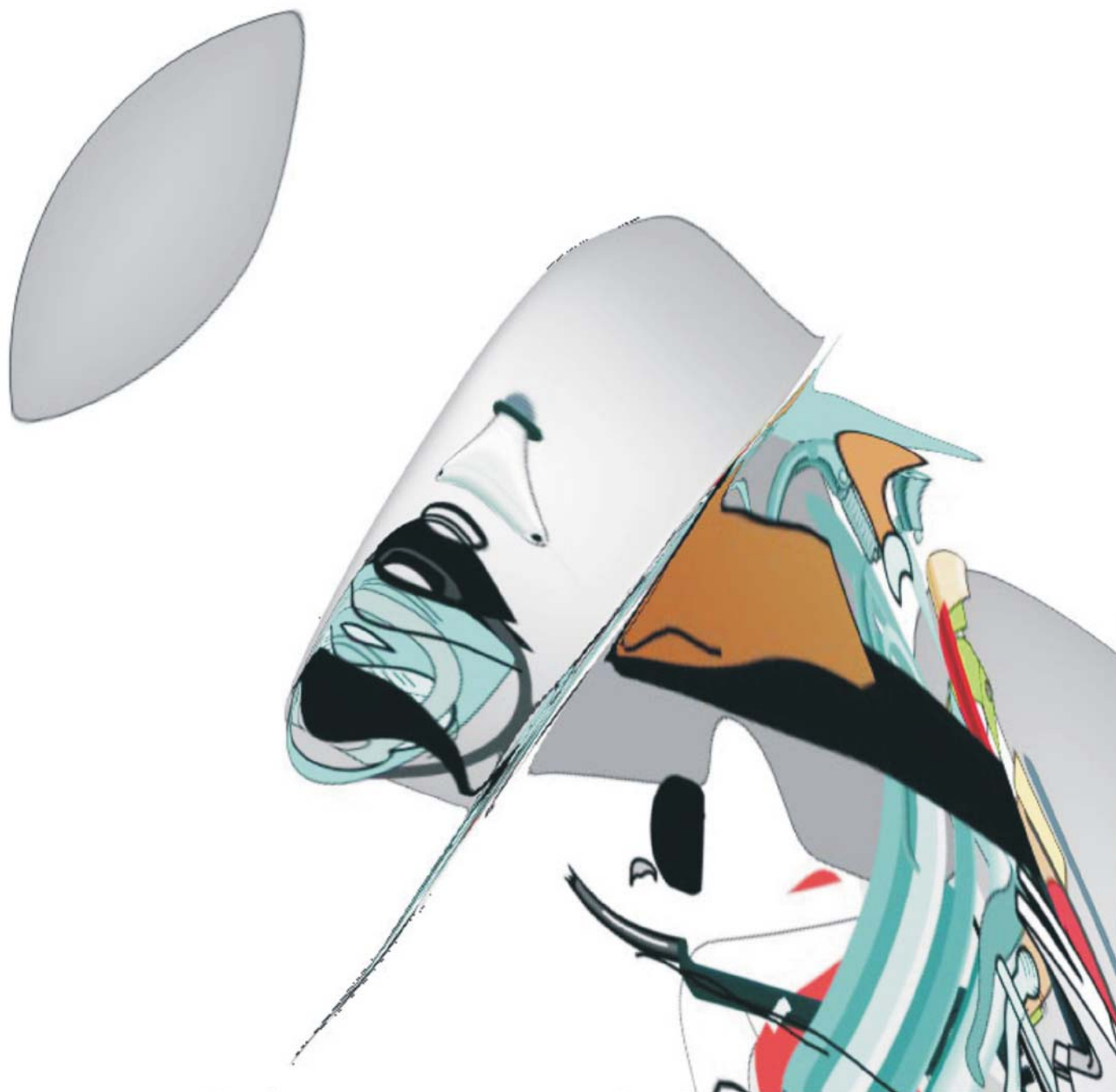

armenian center for contemporary experimental art

New Locality

Project by David Kareyan

NEW LOCALITY

David Kareyan

Contemporary perception of light, by changing the appearance of the globe, has totally changed our conception of time and space. New technologies also shortened inter-cultural distances.

The most valuable was considered to be dissemination of information, which cast the struggle for basic freedoms. New technologies also played major role in the fields of sciences, medicine, industry and trade. At the same time it is impossible not to notice the serious damages caused by technology.

The world is faced with serious ecological catastrophes: general warming, severe growth of population, biological distortions, etc. It is necessary to realize that the destiny of the Globe depends upon each person's choice. Present situation increases the responsibility of everyone, especially that of an artist. Old traditions and new technologies can have unpredictable consequences.

How is it possible to overcome brutal expressions of patriarchal dominance, lack of tolerance and senseless wastefulness, and defend life on the globe at the same time?

We conceive the world by images. They show us where to go, what to do, even what to feel. Images are blessed with magical power; their international language is capable of uniting people, and exposing

critical issues.

Eric Burn insists that art as opposed to science exhibits the desirable image of the world. If science helps recognition of the environment, art, by showing the desirable, exposes feelings of the man and the society. Matisse compared real artistic creation with soft and comforting sofa, which like medicine relieves the headache.

Art's strength is in exaggeration of reality. In art we find something which does not exist in life, and we try to make life resemble art. Works of art which strive towards the concept of «more humane than humane are not mere optimism. Works of art comprise a part of our reality, thus change the reality.

«New Locality project is intended to expose the identity of contemporary man in the era of cultural globalization, technological revolution and biological distortion.

It consists of 15 independent canvasses, which are also complementary of each other. Computer generated digital animations are transferred on hexagonal surfaces of canvas by oil paint. By combining principle of surrealistic spontaneity and artistic independence by computer, and adding industrial aesthetics of Pop Art I am trying to find new perspectives for painting.

Digital technologies ease working with images

greatly. Every new thing gives birth to yet another one. New forms of art reject those social behaviors, which are subject to improvement but are slowed down due to conformity. By combining traditional and contemporary techniques I am trying to explore possible coexistence of the new and the old, as well as the artificial and the natural.

By showing «mythological existence» of images reminiscing fusion of human body, machines and plants I try to create desire for concentration and disintegration, to relocate the viewer to another reality, where desire and implementation are not separated. Art is sublimation of sub-conscious drives of the society. Artist is the conduit which paints society's dreams. The space between the artist and his creation may be called principle of creation. By being led by stereotypes, culture contradicts art. To get out of cultural limitations artists create different principles. The principle of self-generation is one of these. It is the key for opening closed doors. It is a self-expression technique for getting close to real desires.

An artist using different creative principles is similar to a viewer who looks at his own creation by someone else's eyes. The desire for giving freedom to material changes hierarchic, vertical relations to horizontal ones with equal communicative capability.

This is based on the conviction that every object is autonomous and has not been created to serve man.

In canvases presented in the «New Locality» project recycling of material has also important significance. Migration of images from the internet to the personal computer, and from there to the canvases at the studio and back again to the internet, reiterate the significance of flexible relocation and waste-less productivity of contemporary society. The new media by mixing with natural materials create organic fusion, which seems to soften the nationalistic fears of loss of identity inherited from the agriculture age.

Contemporary artist by means of contemporary archeology and communications creates the history of man from stone-age to date. This new multi-cultural and chronological art is frightening and fascinating at the same time. It shows us the inevitable future of the mankind. In difference from apocalyptic myths of vernacular codes of ethics, new locality creates new stories of rescuing the world.

In this project by showing the processes of contemporary cultural diffusion I try to ask whether industrial progress has resulted in expansion of man's territorial dominance, or the man himself has been subjected to absolute domination of the world of his own creation.

ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՅՆՈՒԹՅՈՒՆ Դավիթ Կարեյան

Լույսի ժամանակակից ընկալումը լիովին փոխեց ժամանակի եւ տարածության մեր նախկին պատկերացումները՝ վերածելով երկրագնդի արտաքին տեսքը: Նոր տեխնոլոգիաները կրճատեցին նաեւ միջմշակութային տարածությունները:

Ամենաթանկը գնահատվեց տեղեկատվությունը, որով էլ պայմանավորվեց մարդու հիմնական ազատությունների համար մղվող պայքարը: Մեծ է նաեւ նոր տեխնոլոգիաների դրական դերը գիտության, բժշկության, արդյունաբերության եւ առեւտրի բնագավառում: Միաժամանակ անհնար է չնկատել տեխնոլոգիաների հասցրած լուրջ վնասները:

Այսօր արդեն երկրագունդը կանգնած է Էկոլոգիական լուրջ աղետների առաջ. համընդհանուր տաքացում, մարդկային քանակի կտրուկ աճ, բիոլոգիական խեղումներ եւ այլն: Հարկ է գիտակցել, որ ամեն մի մարդու ընտրությունից է կախված երկրագնդի ճակատագիրը: Ստեղծված իրավիճակը մեծացնում է ցանկացած մարդու, հատկապես արվեստագետի պատասխանատվությունը: Հին ավանդույթները եւ նոր տեխնոլոգիաները կարող են ունենալ անկանխատեսելի հետեւանքներ:

Ինչպես է հնարավոր հաղթահարել հայրիշխանական ուժային կոպիտ դրսեւորումները, անհանդուրժողականությունն ու անիմաստ սպառումը՝ պաշտպանելով կյանքը երկրագնդի վրա:

Մենք աշխարհը ընկալում ենք պատկերներով: Դրանք մեզ ցույց են տալիս ուր գնալ, ինչ անել եւ նույնիսկ ինչ զգալ: Պատկերներն օժտված են մոգական ուժով, դրանց ինտերնացիոնալ լեզուն ի վիճակի է միավորել մարդկանց, տեսանելի դարձնել հրատապ խնդիրները:

Էրիկ Բերնը պնդում էր, որ արվեստն, ի տարբերություն գիտության, ներկայացնում է աշխարհի ցանկալի պատկերը: Եթե գիտությունը նպաստում է շրջապատող միջավայրի ճանաչմանը, ապա արվեստը, ցուցադրելով ցանկալին, բացահայտում է մարդու ու հասարակության զգացմունքները: Արվեստի իրական ստեղծագործությունները, Մատիսը համեմատում էր

հանգստացնող փափուկ բազմոցի հետ, որը դեղահաբի պես վերացնում է գլխացավը:

Արվեստի ուժը իրականության չափազանցման մեջ է: Արվեստում մենք գտնում ենք այն, ինչը կյանքում գոյություն չունի, իսկ կյանքը ձգտում ենք նմանեցնել արվեստին:

«Ավելի մարդկային, քան մարդկայինը իմաստին ձգտող արվեստի ստեղծագործությունները զուտ դատարկ լավատեսություններ չեն: Արվեստի ստեղծագործությունները մեր իրականության մի մասն են կազմում, դրանով իսկ փոխում իրականությունը:

«Նոր տեղականություն՝ նախագիծը միտված է բացահայտել ժամանակակից մարդու ինքնությունը մշակութային գլոբալացման, տեխնիկական հեղափոխությունների ու կենսաբանական խեղումների դարաշրջանում:

Այն բաղկացած է իրարից անկախ եւ միմիայնց լրացնող մի շարք կտավներից: Վեցանկյուն մակերեսին տեղակայված պատկերները համակարգչային ծրագրերով ստեղծոված թվային անիմացիաներ են, որոնք վերարտադրվել են կտավին յուզաներկով: Համակարգչի միջոցով վերացական արվեստի ինքնավարությանը միացնելով սյուրռեալիստական ինքնաբերության սկզբունքը, ավելացնելով պոպ արտի արդյունաբերական գեղագիտությունը՝ ես ձգտում եմ գտնել գեղանկարչության նոր հեռանկարներ:

Թվային տեխնոլոգիաները մեծապես նպաստում են պատկերների հետ աշխատելու գործընթացին: Ամեն մի նորություն ծնում է նորը: Արվեստի նոր ձեւերը մերժում են հասարական այն բարքերը, որոնք ենթակա են բարեփոխման, բայց հարմարվողականության պատճառով դանդաղում են: Ավանդական եւ արդիական տեխնիկաների համադրմամբ ես փորձում եմ գտնել նորի եւ հնի, արհեստականի եւ բնականի հնարվոր համակցությունը:

Մարդու մարմնի, մեքենայի ու բուսականի համաձուլվածք հիշեցնող պատկերների «առասպելական եւությունը՝ ցուցադրելով՝ ես ձգտում եմ հանդիսատեսի մեջ առաջացնել կենտրոնանալու եւ տարալուծվելու

ցանկություն, տեղափոխել նրան մեկ այլ իրականություն, ուր ցանկությունն ու իրագործումը իրարից հեռացված չեն: Արվեստը հասարակության անգիտակցական մղումների սուբլիմացիան է: Արվեստագետը այն հաղորդիչն է, որը պատկերում է հասարակական երազները: Ստեղծագործության եւ արվեստագետի այդ միջանկյալ տարածությունը կարելի է անվանել ստեղծագործական սկզբունք: Մշակույթը, առարջնորդվելով կարծրատիպերով, հակադրված է արվեստին: Մշակույթային սահմանափակությունից դուրս գալու համար արվեստագետներն ստեղծում են տարբեր սկզբունքներ: Ինքնաբերության սկզբունքը դրանցից մեկն է, այն փակ դռների բանալի է, իրական ցանկություններին մոտենալու ինքնաարտահայտման տեխնիկա:

Ստեղծագործական տարբեր սկզբունքներ օգտագործող արվեստագետը դիտորթի պես է, որը իր իսկ ստեղծագործությանը նայում է ուրիշի հայացքով: Նյութին ազատություն տալու այդ ցանկությունը հերարխիկ՝ ուղղահայաց հարաբերությունները փոխում է հորիզոնականի՝ հավասար հաղորդակցությամբ: Դա հիմնված է այն համոզմունքի վրա, որ գոյություն ունեցող ամեն ինչ ինքնավար է եւ ստեղծված չէ մարդուն ծառայելու համար:

«Նոր տեղականություն՝ նախագիծում ներկայացված կտավներում կարելուր նշանակություն ունի նաեւ նյութի վերագործարկումը: Պատկերների միգրացիան ինտերնետից անձնական համակարգիչ, ապա արվեստանոց, կտավների վրա, հետո էլ ետ՝ ինտերնետ, վկայում է ժամանակակից հասարակության ճկուն տեղաշարժի եւ անթափուն արդյունաբերության կարելուրության մասին: Նոր մեդիաները, միախառնվելով բնական նյութերին, ստեղծում են մի օրգանական համակցություն, որը կարծես մեղմում է հողագործության դարաշրջանից մնացած ինքնության կորուստի նացիոնալիստական վախերը:

Ժամանակակից հնեաբանության եւ տեղեկատվության շնորհիվ այսօրվա արվեստագետը

ստեղծում է ողջ մարդկության պատմությունը քարե դարից մինչեւ այսօր: Այդ նոր բազմամշակութային եւ բազմաժամանկագրական արվեստը միաժամանակ սահմրկեցուցիչ է ու հիասքանչ: Այն մեզ ցուցադրում է մարդկության անխուսափելի ապագան: Ի տարբերություն տեղաբնիկների բարոյախոսական ապոկալիպտիկ առասպելների, նոր տեղականությունը ստեղծում է աշխարհը փրկելու նոր պատմություններ:

Սույն նախագծում, ցուցադրելով մշակութային դիֆուզիայի այսօրվա գործընթացները, ես ձգտում է հարցադրել, թե՞ արդյո՞ք արդյունաբերական առաջընթացի արդյունքում մեծանում է մարդու տիրապետության տիրույթը, թե՞ մարդը ինքը ենթարկվում է իր իսկ ստեղծած աշխարհի բացարձակ գերիշխանությանը:

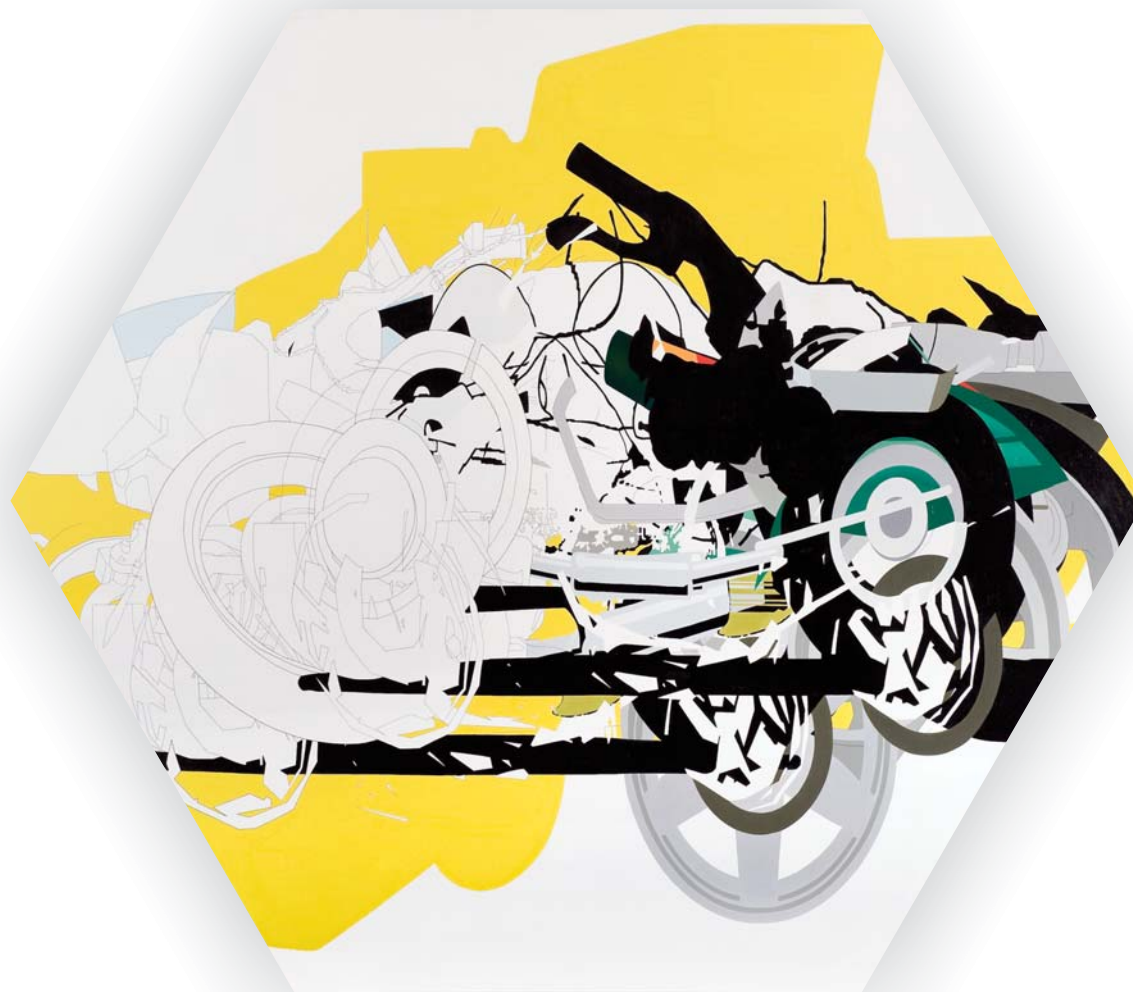
Միայն վարդագույն
Only Pink
2007
oil on canvas
173x200 cm

Երկար կապույտ
Long Blue
2007
oil on canvas
173x200 cm

Նեշտագին գիշեր
Night of Satisfaction
2007
oil on canvas
173x200 cm

Ժամանակ որ չունի անուն
Time With No Name
2008
oil on canvas
173x200 cm

Գույնի չբացահայտված կշիռ
Undiscovered Weight of Color
2008
oil on canvas
173x200 cm

Բնական բառեր
Natural Words
2008
oil on canvas
173x200 cm

Բուրմունքից հարբած քամի
Wind Drunk of Scent
2008
oil on canvas
173x200 cm

Հավերժ, գեղեցիկ ու մեռած
Eternal, Beautiful and Dead
2008
oil on canvas
173x200 cm

Գծի մոլազարություն
Fanaticism of Line
2008
oil on canvas
173x200 cm

Օղին քսած անձրև
Rain Stroked on Air
2008
oil on canvas
173x200 cm

Գույնի ներսը տաք տուն է
Inside Color is Warm Home
2008
oil on canvas
173x200 cm

Հնչառություն առանց օդ
Breath Without Air
2008
oil on canvas
173x200 cm

Անընդհատ համառորեն քնած
Continuously Persistently Asleep
2008
oil on canvas
173x200 cm

Իր գույնից էլ նուրբ
More Delicate Than Its Color
2008
oil on canvas
173x200 cm

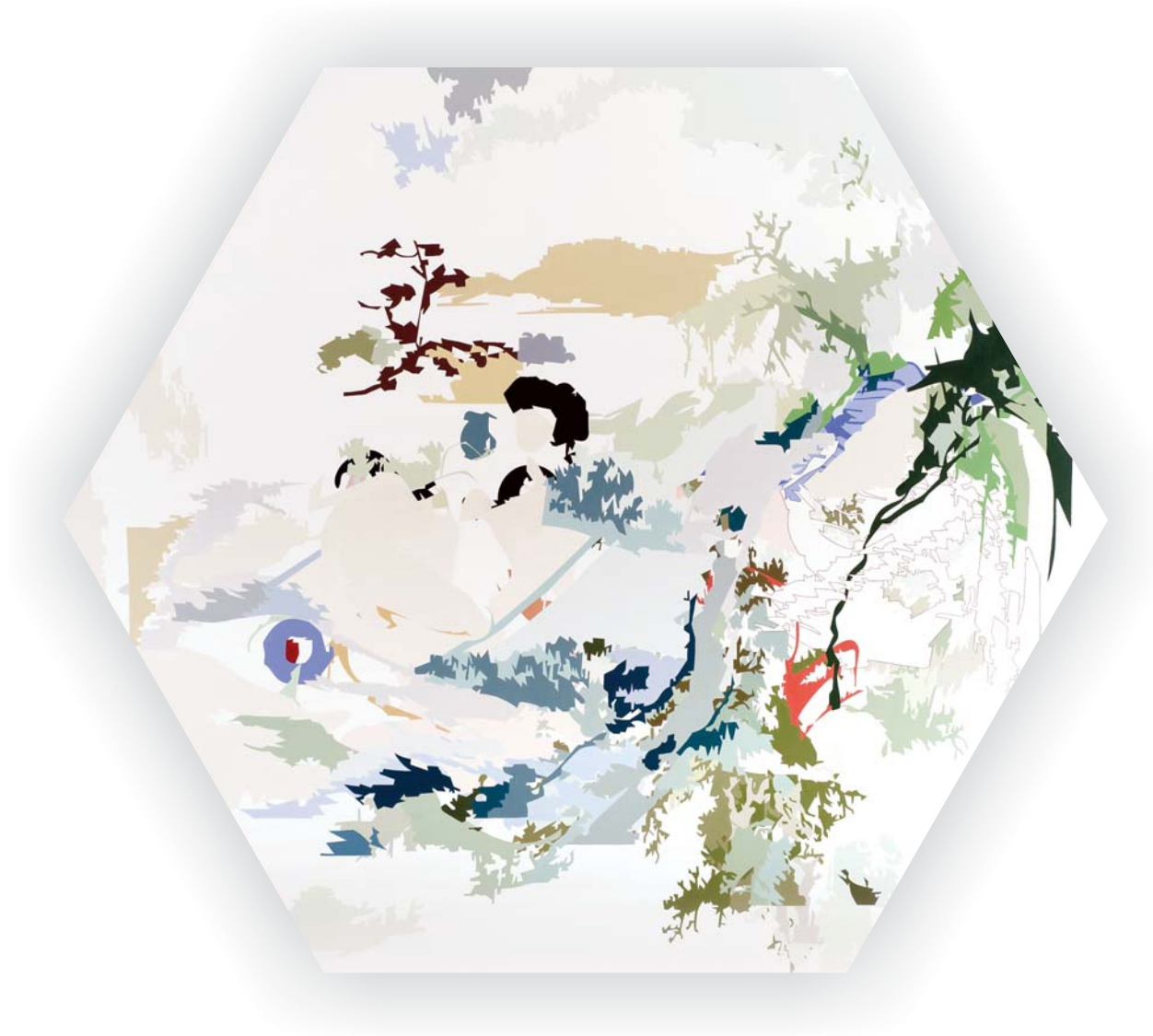
Մարմնավորման ձգտող անցիլա
Past Questing to Come True
2009
oil on canvas
173x200 cm

Հանապարհներ տեսնող քամի
Route-Seeing Wind
2009
oil on canvas
173x200 cm

Մովորականի պես կիսապ
Incomplete As Usual
2009
oil on canvas
173x200 cm

Լույսի սառած շողեր
Frozen Rays of Light
2009
oil on canvas
173x200 cm

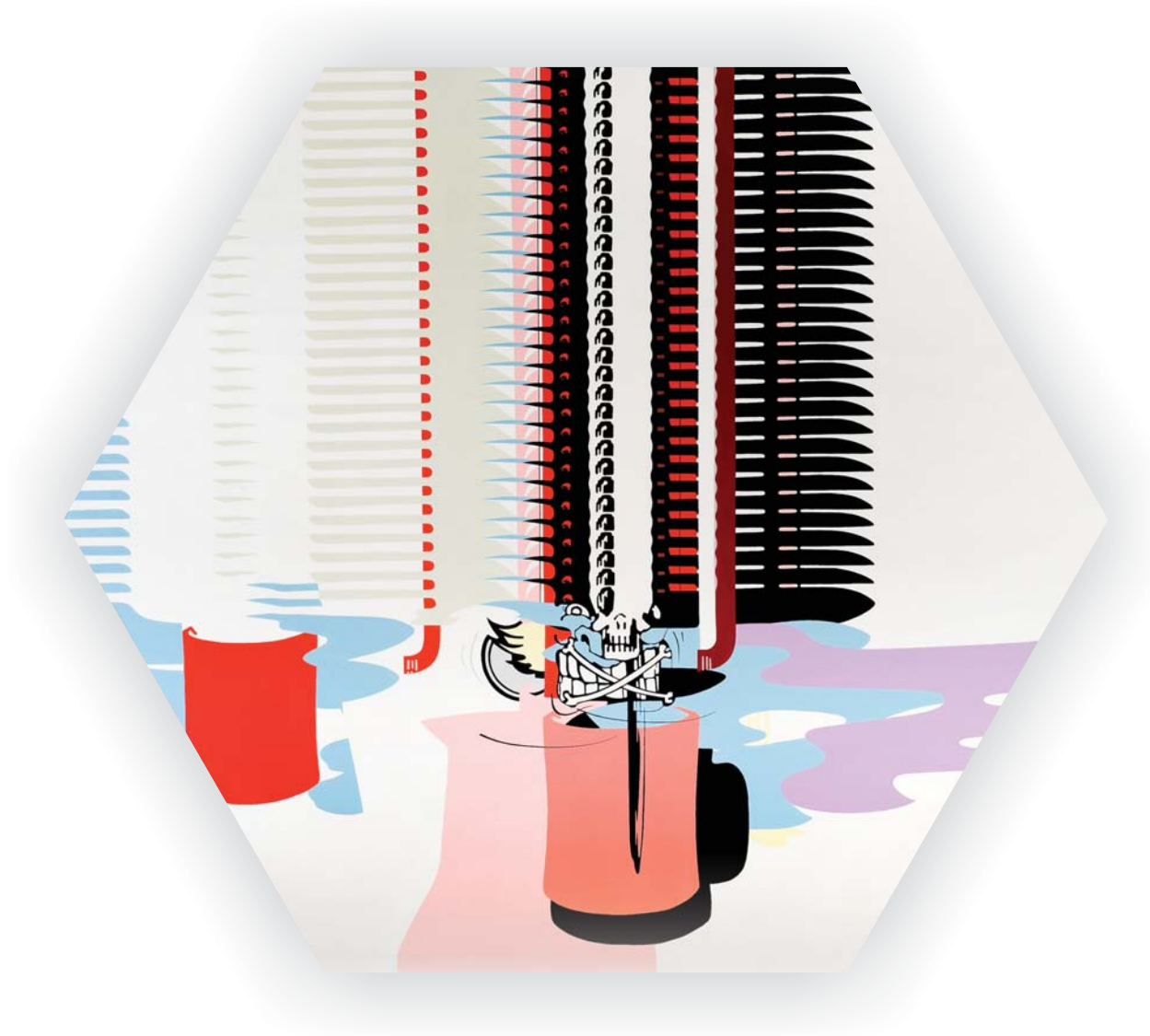
Ժամանակի սարկավազներ
Deacons Of Time
2007
oil on canvas
173x200 cm

Մեկից վառած լույսեր
Lights Burned Off Black
2007
oil on canvas
173x200 cm

Շտապող գծեր
Hurrying Lines
2007
oil on canvas
173x200 cm

Մարմնով սնվող ներկեր
Paints Fed By Body
2007
oil on canvas
173x200 cm

Installation view
New Locality
2009

Installation view
New Locality
2009

David Kareyan was born in 1973. Studied in P. Terlemezyan Art College, later in Yerevan Fine Art Academy (1990–1996).

In 1996 he co-founded “Act” group. In his works of 1993–2000 he used to emphasize new media, observing the art as a process for political activism, experimentation of cultural amortization and expanding of bounds of art. In exhibitions, held in 1993–2000 in the Center of Contemporary Experimental Art, he emphasized analyzes of post-Soviet social and political cataclysms and overcoming the atmosphere of fear, trying to exit from the cultural isolation and total social control.

His multi-screen video performance “No Return” in Eva Khachatryan's cooperation was presented in Armenian pavilion of 50th Venice Biennial. In 51st Venice Biennial in 2005 he presented “Resistance through Art” project.

Since 2003 he prefers personal approach in art. His recent project, “New locality” is a synthesis of new media and traditional materials. He believes that for him it is important “Affirmative images,” showing the naturalness of artificiality and defending the value of life.

Ծնվել է 1973թ: Սովորել է Փ. Թերլեմեզյանի անվան ուսումնարանում, այնուհետև Երեւանի Գեղարվեստի Ակադեմիայում /1990-96թթ/:

1996թ իր ընկերների հետ հիմնադրել է «Ակտ խումբը: 1993-2000թթ ստեղծագործություններում, հիմնական շեշտը դնելով նոր մեդիաների վրա, նա իր ընկերների հետ միասին, արվեստը դիտարկում էր որպես քաղաքական ակտիվիզմի, մշակութային ամորտիզացիայի փորձարկման եւ արվեստի սահմանների ընդլայնման գործընթաց:

1999-2003թթ. Նորորար Փոռցառական Արվեստի Կենտրոնում Կազմակերպած ցուցահանդեսներում նա հիմնական շեշտը դնելով հետխորհրդային սոցիալ-քաղաքական կատակլիզմների վերլուծության եւ վախի մտնոլորտի հաղթահարման վրա, փորձում էր դուրս գալ մշակութային մեկուսացումից եւ համատարած համայնական հսկողությունից:

2003թ Դավթի «Զկա վերադարձ քազմակերան վիդեո պերֆորմանսը՝ Եվա Խաչատրյանի համագորցակցմաբ, Ներկայացվել է Վենետիկի 50-րդ միջազգային փառատոնի հայկական տաղավարում, իսկ 2005թ 51-րդ ում նա համադրել է «Դիմադրություն Արվեստի Միջոցով նախագիծը:

2003թ. սկսած նա արվեստում նախընտրում է առավել անհատականացված մոտեցումը: «Նոր տեղականություն նախագիծը, որի վրա աշխատել է վերջին տարիներին, նոր մեդիաների եւ տրադիցիոն նյութերի սինթեզ է: Նրա հավաստմաբ իր համար կարելոր են «Հաստատող Պատկերները , արհեստականության բնականությունը ցուցադրելն ու կյանքի արժեքը պաշտպանելը:

Cover design: David Kareyan
Translation: Edward Balassanian
Photos: Zaven Khachikyan
Catalogue design: NPAK Design Group
Printed in Armenia by Printinfo Publishing House
© 2009 ACCEA, 1/3 Pavstos Biuzand Blvd. Yerevan, Armenia
W: www.accea.info E: dkareyan@yahoo.com